

Socialarbejdernes Fællesudvalg
Den 9. marts 1990

Folketingets Socialudvalg

Vedrørende forslag til folketingsbeslutning om socialt opsøgende arbejde og socialt projektarbejde (B 50)

Socialarbejdernes Fællesudvalg er i skrivelse af 22. februar 1990 fra Socialministeriet blevet anmodet om en udtalelse om ovenstående forslag til folketingsbeslutning.

I den anledning skal vi udtale følgende:

Socialarbejdernes Fællesudvalg hilser det velkomment, at der i Folketinget tages initiativer til at fremme og støtte socialt opsøgende og socialt projektarbejde.

Vi er dog lidt i tvivl om, om det konkrete forslag ikke burde afvente i det mindste nogle foreløbige evalueringer af det igangværende SUM-projekt, som jo netop har til formål at finde frem til nye veje i socialpolitikken.

De i forslaget udvalgte områder er udmærkede, men det bør overvejes, om der ikke er en række andre felter, som ligeledes kunne inddrages i den foreslåede finansieringsordning. Ligeledes bør det analyseres nøjere, om finansieringsfordelingen 50 pct./50 pct. er den mest hensigtsmæssige.

Om de konkrete forslag vil vi bemærke følgende:

Socialarbejdernes Fællesudvalg mener, at det i de kommunale socialforvaltninger er vigtigt at styrke rådgivnings- og vejledningsfunktionerne. Desuden er det ikke mindst vigtigt at motivere til forankring af allerede igangsatte særlige initiativer og at fremme kommunernes incitament til at iværksætte nye indsatser, der modsvarer de sociale problemer, der skal løses.

Det er derfor fornuftigt at skille rådgivnings- og vejledningsfunktionerne og særlige initiativer fra administrationsdelen med henblik på en anderledes refusion. Selv om der til socialt arbejde i næsten alle afskygninger altid er knyttet en vis del administrativt arbejde, lader adskillelsen sig uden besvær gøre:

- i åbne rådgivninger,
- i projektarbejde og øvrige initiativer, der er rettet mod grupper og miljøer,
- i det direkte behandlingsrettede arbejde over for familier (f.eks. dagbehandlingstilbud).

I det individ- og familierettede arbejde i øvrigt må der også kunne findes løsninger, f.eks. ved at fastsætte en vis procentdel af arbejdet som rådgivning og vejledning.

Sociale problemers løsning kræver en høj grad af medinddragelse af de mennesker, der har sociale problemer, og af de lokalmiljøer, hvori de opstår. Her er projektarbejdsformen et ideelt redskab.

Arbejdsformen er kendetegnet ved en høj bevidsthed om:

- problemformulering; hvordan ser de sociale problemer ud, der skal løses?,
- menneskelige og sociale ressourcer,
- metodevalg,
- løbende evaluering i forhold til projektets formål.

Der er tale om en fleksibel arbejdsform, der til enhver tid kan indrette sig efter nye sociale problemer, der ønskes løst.

Med venlig hilsen
p. f. v.

Niels Erik Ramhøj